

той са боѣше да повѣри войскыѣ на единѣ сърченѣ, смѣль чловѣкъ. ⁽⁵⁾

Подробноститѣ на този страшенѣ бой са намѣрватѣ въ Римската исторія, именно при царуваніето на Домиціана, за туй ный тукъ ще забѣлимъ само: че въ първото ѣще сраженіе, което направихъ съ Римлянитѣ, Дакытѣ досущъ сасипахъ Аппіуса или Оппіусъ-Сабина, управитель на Мизія, когото уловихъ и носѣкохъ на части; — че слѣдъ като войската му са распрѣснѣ, тѣ обладахъ нѣколко укрѣпены мѣста въ тѣзи страна; — че Домиціанѣ, за да въспрѣ теченіето на тѣхныѣ опустошенія, пренесе въ Иллирія почти сичкыѣ силы на Имперіята; — че Децебалѣ тутакси испрати да иска миръ чрезъ свои представители, но Императорѣтѣ, като не рачѣ да слушъ никакво предложеніе, опредѣли Корнелія Фуска, тогазъ преторіанскый префектѣ, срѣщу него съ отборъ войска; — че този-ка преминѣ Дунава и, като са удари съ Дакытѣ, тѣ го убихъ, съ него и сичката му войска изсѣкохъ.

§ 5. Домиціанѣ прави срамотенѣ миръ съ тѣхъ, 90 год. по Р. X.

Туй нещастіе принуди Домиціана, който са бѣше върналъ вече въ Римъ, да иде скоро пакъ въ Иллирія, отдѣто испрати срѣщу непріятеля едного отъ своитѣ Генералы, на име Юліана, като не искаше да излага себе си лично. Юліанѣ можѣ да спичели една знаменита побѣда и истреби толкозъ голѣмо множество Дакы, щото Децебалѣ изно-

(5) Споредъ Ороз. I. VII, с. 10; р. 212.